

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

352

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Izgalmas jelenetek a főváros közgyűlésén

Forrás:

Nemzeti Újság

Bsp.
(Hely)

1920 IX 30
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Izgalmas jelenetek a főváros közgyűlésén.

Nagy vihar egy közbeszólás miatt. — Kikergettek a teremből két zsidó demokrata képviselőt.

Budapest, szeptember 29.

Az a sajnálatos incidens, mely a mai közgyűlést megzavarta, arra vezethető vissza, hogy a közgyűlés kisebbsége nemcsak hogy nem akar résztvenni Budapest ujjaépítésében, hanem minden eszközzel meg akarja akadályozni a Keresztény Községi Pártot abban, hogy a választóközönségnek tett ígéretéhez hiven iparkodjon megtisztítani a városházát a destruktív elemektől. Mindenesetre érthető és megmagyarázható az a faji szolidaritás, amely lyel a zsidó demokraták meg akarják menteni régi kedvenceiket, de Wolff Károly, a többség vezére, hatalmas beszédében olyan találóan megfogalmazta, hogy a kisebbség a komoly munka helyett szellemi szappanbuborékok eregetésével foglalkozik, melyek ügyesen vannak csoportosítva a felületes szemléző számára, de a faji szolidaritás gondolatában és a szabadkőműveség védelmében merülnek ki. Magára vessen az, aki a kisebbség a mai incidensért és határozta el végre, hogy a jövőben nem háborgatja a törvényhatóság komoly tárgyalását veszélyeztető korcsmai hangú közbeszólásokkal munkájuk elvégzésében azokat, akik Budapest háromnegyedmillió keresztényét képviselik a közgyűlési teremben.

A mai rendkívüli közgyűlésen dr. Sipőcz Jenő polgármester elnökölt. Dr. Baracs Marcel indítványt tett, mely szerint: Fejezze ki a közgyűlés azt az óhaját, hogy a tisztújítás alkalmával minden tisztviselőt, aki ellen fegyelmi eljárás folyamatban nincsen, legalább arra az állásra jelöljenek, amelyet most betölt. A beszéd, mely ügyes szofiztárok halmozása volt, nem tett nagyobb hatást; a jobboldal csendben és méltósággal hallgatta végig. A kereszténypárt azt hitte, hogy a demokraták is hasonló nyugalommal és a szenvedélyek vissza-

tartásával fogják végighallgatni a kereszténypárt vezérszónokának, Wolff Károlynak felszólalását. Ebben a feltevésben azonban alaposan csalódtak, mert a Terézváros fenegyerekei folyton izetlen közbeszólásokkal impertinens megjegyzésekkel zavarták a szónokot, erős próbára téve a jobboldal türelmét. Wolff Károly kijelentette, hogy a kijelölt választmány hatásköre korlátlan, kivéve, hogy amennyiben megfelelő képesítésű pályázók vannak, a törvény értelmében jelölni köteles. Egyébként diskrecionális joga van a kijelölt választmánynak, mely nem korlátozza a közgyűlés jogkörét, nem sért törvényt, nem sért alkotmányt, sőt mivel ez a diskrecionális jog a törvényben is le van fektetve, a törvényben is le van fektetve, a kisebbség nemzeti gondolat szempontjából való megbízhatóság — mondotta a pártja zúgó tapsai között Wolff Károly — azok a kritériumok, amelyeket a kijelölt választmány és a keresztény többség a főtisztviselők megválasztásánál szükségesnek tart. Torkomra forr a szó és nem tudok mit mondani, mikor a tuloláskölcset a kijelölt választmány működésével...

Wolff Károly nem folytathatta szavait, mert erre a kijelentésére a kisebbség mint egy ember ugrott fel, ordított, verte a padokat. Az elnöki csengő hangja elcseng a zürzavarban és csak percek múltán állt helyre a rend úgy, ahogy.

... Az a párt, mely a múltban a kijáráások pártja volt, kezdte el újra beszédét Wolff, de a mondatot már nem fejezhette be. A baloldaltól és közé-

— Szemtelen hazugság! Demagógia!

A közgyűlés hivatali tagjai: Zielinszky műegyetemi tanár, Hanuy az egyetem, Rejtő Sándor a megyetem rektora, Szentgyörgy Antal, a közmunkatanács alelnöke, akik a bal első két padosorban foglalnak helyet, felugrottak helyeikről és az elnöki emelvény felé kiáltották:

— Tessék azonnal rendreutasítani!

Még mielőtt az elnöki rendreutasítás megtörténhetett volna, a Keresztény Községi Pártot is elöntötte az izgalom. Mind az a szenvedély, amelyet Baracs beszéde alatt magukba fojtottak a bizottsági tagok, most kitör, úgy annyira, hogy egy másodperc alatt tele volt izgalomtól vörös, hadonászó emberekkel az elnöki emelvény előtt levő térség. A baloldali padosorok mellett dr. Fábian Béla állt, aki valamit kiáltott a többség felé. Ekkor már az egész közgyűlés talpon volt.

— Ki kell őket dobni! Mégis csak hallatlan! Ezt nem tűrjük tovább! — kiáltották az emberek.

A temperamentumosabb bizottsági tagok Fábian Bélára rohantak, aki még mindig a padosorokon kívül állt és kituskolták a teremből, sőt az előszobából is. Közben kiderült, hogy a sértő kifejezéseket nem ő, hanem dr. Wilhelm Adolf ügyvéd mondotta, akit azután egyes kereszténypárti bizottsági tagok szintén kikergettek a közgyűlési teremből. A nagy izgalomban és általános kavardásban dr. Sipőcz Jenő polgármester felfüggesztette az ülést.

Szünet alatt a bizottsági tagok csoportokba verődve tárgyalták az incidens. A kereszténypárti bizottsági tagok egyértelműen kijelentették, hogy a legnagyobb mértékben sajnálják a történeteket, ezt azonban a kisebbség arroganciája valósággal kiprovokálta belőlük.

Szünet után dr. Wilhelm Adolf bizottsági tag szólalt fel és ünnepélyesen mekövette a közgyűlést, kijelentvén azt is, hogy Wolff Károlyt egyéni becsületében sérteni nem akarta. Egyben sajnálkozását fejezte ki, hogy a tumultus hevében nem jelenkezelt és így ártatlan embert ért sérelem. (Felkiáltások: Nem is volt ártatlan!) Dr. Wolff Károly kijelentette, hogy időközben értesült a közgyűlés felfüggesztése után történetekről és sajnálatának adott kifejezést. Sipőcz polgármester pedig arra kérte a bizottsági tagokat, hogy a jövőben tartózkodjanak a hasonló esetektől.

Ezután Wolff Károly folytatta beszédét. Leszögezte, hogy amikor a keresztény Magyarországot akarjuk megteremtteni, akkor a kisebbség egyéni sérelmeket és alkotmánytörést emleget. Baracs beszédére reflektálva kijelenti, hogy a destruktív

szellem nem a páholyok tiz, hanem 90 százaléki-
ban volt otthon. Két millió magyarral együtt kiál-
tom — mondta — hogy nem tűrjük a szabadkő-
művesség nemzetbontó munkáját. Minden köny-
minden átok, mely a szabadkőműves voltuk miatt
nyugdíjba kerülő tisztviselők részéről elhangzik, a
kisebbség fejére hull vissza, mely annakidején ter-
rorral, rábeszéléssel, előléptetéssel kényszerítette
a páholyokba a tisztviselőket és ezekért minden fe-
lelősséget azokra háritunk át, akik a szabadkőmű-
vességet otthonossá tették a városháza hivatalai-
ban. A közgyűlés ezután nagy többséggel dr.
Wolff Károly indítványa értelmében elhatározta,
hogy Baracs indítványa felett napirendre tér. A
közgyűlés végén dr. Baracs Marcel személyes kér-
désben szólalt fel, hangoztatván hogy sohasem
volt szabadkőműves és indítványa megtételénél
sem faji, sem szabadkőműves szempontok nem
vezették.